

Nieuwsbrief November 2020

Inmiddels vallen de blaadjes van de bomen, is Sinterklaas in het land, heeft Amerika een nieuwe president gekozen, is het lichtjesfeest Dewali in Nederland en Bangladesh gevierd maar zijn we ook nog steeds allemaal in de ban van het coronavirus.

In deze nieuwsbrief vertellen we kort hoe het met ons programma in Bangladesh gaat. Hoe het bij onze scholen gaat. Voor ons en Sumita is het iedere keer weer opnieuw zoeken naar hoe we toch zo goed mogelijk contact kunnen houden met de scholen, en een invulling kunnen geven aan het programma. Bijvoorbeeld: Normaliter wordt World Hand Washing Day op 15 oktober, tijdens het lesprogramma, uitgebreid gevierd. Helaas kon dat dit jaar niet op die manier. We hopen dat we via FaceBook toch veel mensen in Bangladesh hebben weten te bereiken.

Sumita stuurt ons regelmatig updates van de situatie in Dhaka en bij de scholen. Hieronder lees je daar een kort verslag van.

Veel leesplezier!

Situatie in Bangladesh - verkeersopstoppingen: ze zijn er weer!

Op de foto rechts (gemaakt in september) zie je de bank waar Sumita haar bankzaken doet. Normaal is het hier erg druk, en staat het verkeer helemaal vast. Dat was niet zo in september. Maar inmiddels lijkt het leven weer terug naar normaal, en zijn er weer verkeersopstoppingen.

Een aantal mensen houdt zich aan de afstandsregels en draagt een mondkapje. Anderen doen dat niet. Bijvoorbeeld: Riksha-rijders vinden het dragen van mondkapjes en afstand houden te ingewikkeld. Het is natuurlijk warm en zweterig, en als je dan zware inspanning levert, zijn mondkapjes erg vervelend. Het risico dat je loopt, namelijk dat je het corona virus oploopt, weegt voor Riksha-rijders niet op tegen de nadelen. Zij lopen altijd veel risico: je kunt een ongeluk krijgen, of knokkelkoorts, of chikungunia, maar het ergste van alles is als je geen inkomen hebt. In de drukbevolkte sloppenwijken is het vrijwel onmogelijk om afstand te houden. <https://www.dhakatribune.com/bangladesh/2020/05/04/covid-19-in-bangladesh-a-cruel-choice-between-hunger-and-disease>.

Corona - Bewoners in sloppenwijken minder vatbaar volgens onderzoek

Hoe zit het nu met de aantallen en de ziektegevallen. Sumita vroeg dit aan de docenten bij Ahsania school. Niemand kon een geval van corona in zijn of haar omgeving noemen. Betekent dit dat het er niet is? Nee, waarschijnlijk niet. Het kan zijn dat mensen het geheim houden als er iemand ziek is met koorts - vanwege het feit dat dan de hele familie uitgesloten wordt. Het kan ook zijn dat er inderdaad veel minder gevallen zijn, en dat er met een gemiddelde leeftijd van de bevolking die veel lager ligt dan in Nederland, er veel minder ernstige gevallen zijn. In de krant in Bangladesh stond een artikel dat er onderzoek is gedaan naar anti-stoffen. Daaruit blijkt dat veel mensen in de sloppenwijken, zo'n 70% van de onderzochte sloppenwijkers, antistoffen hebben. Het kan dus zijn, dat mensen wel besmet zijn, maar naast alle andere gezondheidsrisico's het niet opvalt, en er al weerstand is ontstaan. <https://tbsnews.net/coronavirus-chronicle/covid-19-bangladesh/45-dhaka-population-develops-covid-19-antibodies-144205>

Scholen nog steeds gesloten- Wat gebeurt er op de scholen waar ons hygiene programma liep?

Sinds eind maart zijn in Bangladesh de scholen officieel gesloten. De datum van heropening van de scholen verschuift elke keer. Eerst eind april, daarna later, weer later, toen tot begin oktober, toen eind oktober, 15 november 2020 en nu tot december. De betere scholen kunnen online les verzorgen. Sommige scholen uit ons programma kunnen die mogelijkheden niet of nauwelijks bieden, of hun leerlingen hebben thuis geen computer. We merken hoe langer de situatie duurt scholen toch zoeken naar allerlei oplossingen. Lees hierover de laatste paragraaf

De meeste scholen waar wij mee samenwerken zijn privé-initiatieven, en zijn afhankelijk van de oudervergoedingen. Sommige scholen ontvangen een klein deel overheidssteun. Het salaris van docenten bedraagt normaal gesproken ongeveer 50 tot 100 Euro per maand. En op veel van onze scholen krijgen leerkrachten niet of minder salaris uit betaald.

Bijvoorbeeld: *Nurbag HM* school kon de huur niet betalen. Daarom heeft de huurbaas de school gesloten. De school is inmiddels verhuisd en heeft 2 kamers gehuurd waar ze leerlingen coachingslessen (een soort van bijles) geven. Slechts 45% van de leerlingen komt nu naar school. Er moet wel voor de lessen betaald worden. Een aantal leerlingen heeft wel interesse, maar komt vanwege de prijs niet naar de lessen.

De school waar nog wel bijna alle leerlingen zijn is *Sollimulha school*. Dit is een school met een weeshuis. Toen in juni/juli mensen weer mochten reizen zijn een aantal kinderen opgehaald en naar hun dorp van origine gebracht. Na een paar dagen werden ze weer snel naar school terug gebracht omdat er toch thuis niet genoeg eten was. Nu zit de school weer vol. Leerkrachten komen gewoon naar school en er wordt les gegeven. Verder mag niemand de school in.

Bij *Riyadul Muslimat cxx school* (heeft ook een weeshuisgedeelte) - komen leerkrachten per toerbeurt op school en krijgen de docenten 50% van hun salaris. Het hostel gedeelte is alleen open als je zelf echt niet voor eten kan zorgen. Kinderen die komen worden 15 dagen in quarantaine gehouden.

Latifunessa school. - Hier zijn de eindejaarstoetsen in oktober afgenomen. Ouders kregen de toetsopdrachten mee naar huis en kinderen mochten ze thuis invullen. Zie een foto van de dozen voor het ontvangen van de examens. 25% van de leerlingen heeft mee gedaan.

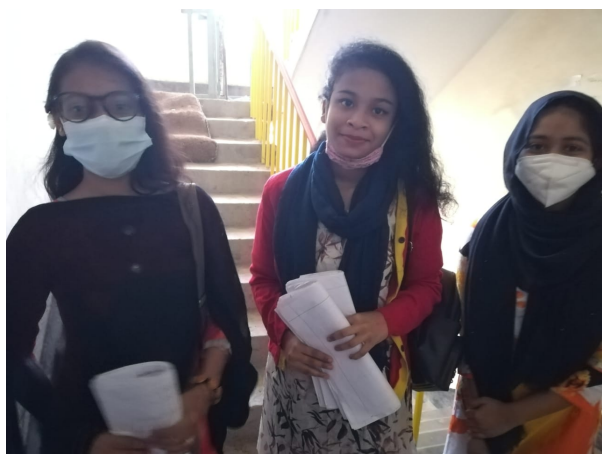

Foto (Sumita): jamila k school directeur en zijn assistent in overleg met Nilimah

Sumita houdt regelmatig telefonisch contact met de scholen. Nilima of Sumita mochten recentelijk bij een paar scholen langskomen. Dat was voor het eerst sinds lange tijd. De meeste scholen zijn gesloten voor buitenstaanders en daarmee ook voor hen. Ze mogen van hun bezoek geen foto's maken, omdat scholen bang zijn dat ze misschien vragen krijgen over hun aanpak, en over het feit dat ze toch een beetje open zijn (voor het inleveren van de opdrachten) ipv helemaal gesloten zoals de overheid voorschrijft.

Wat vertellen onze leerlingen?

Begin november was Sumita bij Ahsania school. Sumita vond het heerlijk om daar te zijn, maar ook een beetje spannend. Het is en blijft een risico voor haar. Ze sprak met leerlingen: hoe is het nu met je? Wat doet deze situatie met je? De leerlingen die ze sprak, vertelden dat ze veel thuis hadden gezeten, hun moeder hadden geholpen, en dat er weinig van

schoolwerk was gekomen. Ze vonden het fijn dat de school op een gegeven moment online les was gaan geven. Oh, zei Sumita, en hoe kwam je dan aan een telefoon, of heb je zelf een android telefoon? Nee, lachten de leerlingen, maar mijn oom en tante wel. Een andere leerling had iets kunnen regelen met de eigenaar van de winkel bij hun in de straat. Zodat ze toch een uurtje naar de lessen van hun juf hadden konden luisteren. De meiden stralen, terwijl ze het Sumita vertellen. Het is duidelijk dat ze het gemist hebben. Er zijn ook klasgenoten die inmiddels getrouwd zijn. Voor Sumita is dit een teken dat er een oplossing nodig was: een getrouwde dochter is een mond minder te voeden. Het blijkt dat het ook te maken heeft met ouders die hun baan kwijt waren, naar hun dorp terug waren gegaan, en van de nood een deugd maakten en de gelegenheid aangrepen om een goede echtgenoot voor hun dochter te zoeken en te vinden in hun eigen dorp.

Maar belangrijke informatie voor ons: er is dus wel iets mogelijk met online lessen, hoewel heel erg beperkt. Misschien kunnen we hierbij aansluiten, om toch de leerlingen van ons programma te kunnen bereiken? Daar willen we verder over nadenken. Sumita kwam geïnspireerd weer thuis!

Het programma van NRDS in Noakhali

Vorig jaar werkten we samen met NRDS om in de pilot 'het platteland' te kijken of we het programma voor gezondheid en hygiëne bewustwording voor tieners ook op zouden kunnen starten voor NRDS. Dat werkte bijzonder goed. NRDS is dit jaar een eigen programma begonnen. NRDS maakt gebruik van het door Sumita/Nilima ontwikkelde les pakket met hun eigen personeel. Sumita belt en gaat af en toe langs, ter ondersteuning en aanmoediging.

Sumita heeft in oktober weer met de directeur gesproken. Ook daar is het programma gestopt. Het blijkt dat bijna alle stafleden van NRDS corona hebben gehad. Inmiddels is iedereen weer op kantoor. Ze hebben gepland om het programma in januari 2021 weer op te starten

Wat betekent dit voor het Batashi-programma?

Ondanks dat het lesprogramma praktisch stil ligt, hebben we besloten om de vergoedingen voor het team niet stop te zetten. Hoewel de vergoeding niet groot is, is dit een erg belangrijke bijdrage voor onze vier teamleden, om in hun basisbehoeften te voorzien (huishuur, boodschappen).

Wat kan het Team in Bangladesh nu wel doen? Ze hebben de gehele periode informatie verzameld, en zijn in contact gebleven met de scholen. We denken er nu over om een module over corona te ontwikkelen. Zodra de scholen weer opengaan, zal dat het eerste onderwerp zijn om met leerlingen te bespreken. Ook hebben we als bestuur een opdracht bij het team neergelegd om 3 scenario's uit te werken.

- Wat als de scholen dicht blijven? Leerlingen mogen niet naar school
- Als buitenstaander - de school niet in mag hoe kunnen we dan toch lessen geven?
- Als het team wel op de school mag komen hoe zorgen we dat het veilig de lessen kunnen geven?

De informatie die we verstrekken is supernuttig, dat hadden we nooit zo sterk bevestigd kunnen zien!

Door scenario's uit te werken kunnen we samen met het team toch een plan maken voor 2021.

Tot slot

Ken je mensen die deze nieuwsbrief ook willen lezen? We stellen het erg op prijs als je deze nieuwsbrief doorstuurt. Graag met een kopie naar batashi@mail.com, dan blijven we op de hoogte ☺

Wij wensen jullie alvast fijne feestdagen!!!

Blijf gezond

Dieuke, Iris en Catharien

Fijne Feestdagen!